

והחזיק מצרים על העם למהר לשלוחם מן הארץ
כי אמרו כלנו מותים וישא העם את בניהם ואת
משפחתם צררה בשפלותם על שבתם ויהי ישיבה
עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכל
זהב ושכילת ויהיה נתן את הן העם בעיני מצרים
וישאלום וינצלו את מצרים

ויסעו בני ישראל מירעמס סבחה בשש מאות
אלף רגלי הגברים לבד משקף וגם ערב רב עלה
אתם ואת וחקר מקנה כבד מאד ואתו את
במק אשר הוציא ממצרים עגת משנה כי לא
המק כי גרשו ממצרים ולא יכלו להחזיקה וגם
אדה לא עשו להם ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה
יהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה יהי
בעצם היום הזה יאמר כל אנות יהודה מארץ
מצרים ליל שמורים הוא ליהודה להוציאם מארץ
מצרים הוא הלילה הזה ליהודה שמורים לכל בני
ישראל לדורם

ויאמר יהודה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח
כי את היום לא יאכל בו וכל עדר איש מקדו
כסף ומלחה אהיה יאכל בו הושב ושכיר לא
יאכל בו היום אהיה יאכל לא הוציא מק היום
נתן הושב הושב ועצם לא השירו בו כל עדת
ישראל יעשו אתו וכי יגור אהיה יעשה פסח
ליהודה דמול לו כל גמר ואהיה יקרב לעשתו והיה
מאריך הארץ וכל ערל לא יאכל בו הורה את
יהודה לאהיה וכל הגר בהונכם ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהודה את משה ואת אהרן
נת עשו ויהי בעצם היום

יהיה הוציא יהודה את בני ישראל מארץ מצרים
על עמלם

יהיה יהודה אל משה לאמר קדש לי כל הבן
בבן כל רחם בני ישראל באדם ובהמה ליה
ואמר משה אל העם יהיה את היום הזה אשר
יאלצם ממצרים משה צוה סידים כי חזק יהיה
יהיה אתם מזה ולא יאכל דמק היום אתם יאמרו
היה הוציא יהודה את בני ישראל מארץ מצרים
יהיה יהודה ויהיה היום יהיה יהודה את בני
יהיה יהודה ויהיה היום יהיה יהודה את בני
יהיה יהודה ויהיה היום יהיה יהודה את בני
יהיה יהודה ויהיה היום יהיה יהודה את בני
יהיה יהודה ויהיה היום יהיה יהודה את בני
יהיה יהודה ויהיה היום יהיה יהודה את בני